

tede oppe i Tagetagen, i Huse, som er meget brandfarlige, og hvorfra der kun fører een Trappe ned, saaledes at man kunde tænke sig, der i Tilfælde af Ildebrand vilde opstaa meget alvorlige Katastrofer for de Børn, som huses i disse Hjem. Der var Grund til at tage denne Sag op, saa at man søgte at forbedre Bygningerne ved enkelte af vore Børnehjem. Jeg vil haabe, vi i Finansudvalget kan faa en Forhandling med den højtærede Minister angaaende dette Spørgsmaal.

Ligesaa vil jeg henlede Opmærksomheden paa vore Opdragelsesanstalter. Paa vore Opdragelsesanstalter for forbryderiske og forsømte Børn er der en meget følelig Pladsmangel. Jeg har i Overværgeraadet erfaret, at der vel omtrent daglig kommer Forespørgsel fra Justitsministeriet, om der er Plads for den og den Dreng eller Pige, som har forset sig imod Loven, og som sidder i en eller anden af vore Arrester omkring i Landet og venter paa sin Dom og kan blive betinget benaadet mod at anbringes paa en Opdragelsesanstalt. Men desværre maa Overværgeraadet i saare mange Tilfælde sige Nej. Det eneste, det kan gøre, er at sige, at det skal skrive vedkommende op paa en Venteliste, og saa maa det se, naar der en Gang kan blive Plads. Følgen af denne Pladsmangel bliver, at i Stedet for at disse Dreng og Piger kommer paa en Opdragelsesanstalt, henvises de til vore Straffeanstalter, og i Almindelighed anbringes de i Fængsletovre ved Nyborg. Her er, som sagt, en meget følelig Trang til Stede, og jeg vil haabe, at den kan blive afhjulpet, Pladsmangelen viser sig stærkest, naar det gælder fordærvede Pigebørn. Jeg ved, at Indenrigsministeren har denne Sag under Overvejelse, og det vilde glæde mig, om der snart fra hans Side maatte fremkomme et Lovforslag, saa at vi kunde skride til Opførelse af en Opdragelsesanstalt for Pigebørn.

Jeg finder paa Finanslovforslaget en lille Bevilling, som jeg vil bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak for. Det er ganske vist kun et lille Beløb, det drejer sig om, det er nemlig 500 Kr., som skulde gives som Opmuntringspræmier for Børn rundt omkring paa vore Opdragelsesanstalter. Overværgeraadet raader over et Par smaa Legater, der giver en Indtægt af 440 Kr., og disse Penge uddeles som Belønninger paa vore Opdragelsesanstalter til Dreng og Piger, som skikker sig vel. Pengene uddeles i smaa Beløb paa 20 à 25 Kr., men det er sikkert Opmuntringer,

som gør sin store Gavn. Nu glæder det mig at se, at Indenrigsministeren foreslaar at stille et Beløb af 500 Kr. til Raadighed for Overværgeraadet, saa at der kan uddeles flere af disse Opmuntringsbeløb, og navnlig kunde man maaske derved betale helt eller delvist Ophold paa en af vore Højskoler for unge Mennesker, der har været paa Opdragelsesanstalter.

Jeg skal berøre en lille Bevilling under Kultusministeriet, nemlig en Bevilling paa 15,000 Kr. til de kommunale Efterskoler. Jeg vil foreslaa den højtærede Minister at give disse Skoler et andet Navn, jeg synes, de skulde hedde Ungdomsskolen. Det er Skoler, som er beregnede paa Ungdommen i Alderen mellem 14 og 18 Aar. Vi har 240,000 unge Mennesker i denne Alder, og det er denne talrige Ungdom, man har tænkt skulde møde paa disse Skoler. Jeg synes derfor, det rette Navn for dem er Ungdomsskolen. Jeg ved nok, at Højskolerne og Landbrugsskolerne gerne vilde kalde sig for Ungdomsskoler, men jeg synes ikke, at disse Skoler har en saadan Berettigelse til at bære dette Navn, som denne Skole vilde have. For det første er Højskolerne og Landbrugsskolerne Elever i en ældre Alder, kun 7 pCt. af disse Skolers Elever er under 18 Aar, Resten er over 18 Aar, det er Folk oppe i 20'erne. Det er kun et lille Tal, der besøger vore Højskoler og Landbrugsskoler — mellem 8,000 og 9,000 Karle og Piger, det er det hele, saa det er kun en ringe Del af den danske Ungdom, der kommer her hen. Jeg vil derfor, som sagt, henstille til den højtærede Minister, at Navnet maa blive ændret fra kommunale Efterskoler til Ungdomsskoler. Jeg havde ventet, at dette Beløb paa 15,000 Kr. var blevet forhøjet. Vi ved jo alle, at der af Beløbet kan afholdes 50 pCt. af de Udgifter, som Kommunerne paadrager sig ved at indrette og drive saadanne Skoler. Men Beløbet er det samme i Aar som i Fjor, det er ikke forhøjet. Det maa naturligvis komme deraf, at Begæret derefter ikke har været saa stort, at Ministeren har anset en Forhøjelse for nødvendig. Det er desværre vistnok rigtigt, at Begæret efter dette Beløb ikke har været stort; kun et meget ringe Antal Kommuner har benyttet sig af det smukke Tilbud, Staten har gjort om at betale 50 pCt. af disse Udgifter, men en af Grundene til, at disse Skoler har saa svært ved at komme igennem, er let paaviselig. Det er ikke altid Kommunernes Skyld, nej i mange Tilfælde er det Arbejdsgivernes Skyld,